



هدف از طراحی برنامه قصه‌گویی نمایشی کودک این بود که فرهنگ قصه گفتن برای کودکان را دوباره جا بیندازیم. هنوز از روزگاری که کتاب‌های قصه یار همیشگی کودکان و نوجوانان دهه‌های 60 و 70 بودند زمان زیادی نمی‌گذرد. حالا بعضی از آن کتاب‌های کاغذی و نوارهای کاست قصه‌های صوتی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان جزء دارایی‌های نوستالژیک کودکان دیرروز و جوانان امروز محسوب می‌شوند.

همه ما تجربه شیرین غرق شدن در قصه‌هایی مانند کدو قلقله‌زن، بزک زنگوله پا، حسنی نگو یه دسته گل، قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب، شئل قرمزی، سیندرلا، کلیله و دمنه، جوجه اردک زشت، لباس جدید پادشاه، دخترک کبریت فروش، پینوکیو، نخودی، علیمردان خان و ... و شنیدن آنها از زبان بزرگ‌تره‌ایمان را داشته‌ایم و این لذت وقتی که خودمان به سن مدرسه می‌رسیدیم و می‌توانستیم کتاب داستان بخوانیم دوچندان هم می‌شد.

در آن زمان کتابخانه‌های مدارس با وجود امکانات کم رونق داشت و کتاب‌هایی که از فرط دست به دست شدن بین بچه‌ها زود پوسیده می‌شدند، علاقه دانش‌آموزان به قصه و داستان‌خوانی را نشان می‌داد.

هر چند امروز هم والدینی وجود دارند که برای بچه‌های خود کتاب قصه می‌خوانند و مربیان و معلمان هم هستند که تلاش می‌کنند با ایجاد زنگ قصه و زنگ کتاب در مدارس، قصه و قصه‌گویی را در بین دانش‌آموزان رونق دهند، اما هنوز برخی کودکان با این نیاز اساسی خود غریبه هستند.

آشنایی کودکان با حقایق و تجربه‌های زندگی، تأثیرپذیری از شخصیت‌های قصه، تقویت قدرت فهم و بیان، پرورش خلاقیت، آموزش زبان، افزایش گنجینه واژگان کودکان، تشویق دانش‌آموزان به بهره‌گیری از قدرت تخیل و افزایش توانایی آنها برای برقراری ارتباط واقعی بین افکار و احساسات از جمله آثار آموزشی و تربیتی قصه‌گویی و داستان‌سرایی است و قصه‌ها می‌تواند از نظر تربیت اجتماعی، عاطفی و اخلاقی نیز در کودک موثر واقع شود.

اهمیت قصه‌گویی برای کودکان، تالار هنر سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان را بر آن داشت تا در جشنواره قصه‌گویی نمایشی کودک، کودکان اصفهانی را به دنیای شیرین قصه‌ها ببرد.

هنر سرای خورشید محل این قرار کودکان بود. کودکان پیش‌دبستانی و دانش‌آموزان دبستانی دختر و پسر دسته دسته وارد سالن می‌شدند تا پای داستان‌هایی بنشینند که قرار بود هدی احمدی، لایلا بیگووند، مریم کرمی و فائزه کرمی برایشان تعریف کنند؛ از قصه پیرزن و کدو قلقله‌زن گرفته تا داستان زندگی شاه هوشنگ از زبان قصه‌گوی کودک و در ادامه هم همراهی با گلنار دخترک قصه ما که دلش می‌خواست به پدرش که کار سختی در معدن داشت کمک کند.

حال و هوای بچه‌ها نشان می‌داد اردوی متفاوتی را تجربه می‌کنند و همراه شدنشان با قصه‌ها نشان از علاقه‌ای داشت که مسئولیت مربیان و والدین آنها را برای آشتی دادن کودکان با دنیای قصه و قصه‌گویی دوچندان می‌کرد.

موضوعی که مهدی شفیعی مدیر تالار هنر سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان نیز در حاشیه این برنامه به آن اذعان کرد.

او گفت: هدف از طراحی برنامه قصه‌گویی نمایشی کودک این بود که فرهنگ قصه گفتن برای کودکان را دوباره جا بیندازیم. شفیعی با اشاره به تأثیر قصه گفتن در کودکان ادامه داد: رسانه‌های جدید جای قصه‌گویی و قصه شنیدن را گرفته است که

متأسفانه این رسانه‌ها تأثیر قصه شنیدن را بر کودکان ندارند.
مدیر تالار هنر سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان ابراز امیدواری کرد فرهنگ قصه گفتن در خانواده‌ها دوباره
زنده شود و اجرای چنین برنامه‌هایی بتواند به این امر کمک کند.